

РАМКОВО СПОРАЗУМЕНИЕ
МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И
НЕГОВИТЕ ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ, ОТ ЕДНА СТРАНА,
И РЕПУБЛИКА КОРЕЯ, ОТ ДРУГА СТРАНА

ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪЮЗ, наричан по-нататък „Съюзът“,

и

КРАЛСТВО БЕЛГИЯ,

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ,

ЧЕШКАТА РЕПУБЛИКА,

КРАЛСТВО ДАНИЯ,

ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ,

РЕПУБЛИКА ЕСТОНИЯ,

ИРЛАНДИЯ,

РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ,

КРАЛСТВО ИСПАНИЯ,

ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА,

ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА КИПЪР,

РЕПУБЛИКА ЛАТВИЯ,

РЕПУБЛИКА ЛИТВА,

ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ,

РЕПУБЛИКА УНГАРИЯ,

МАЛТА,

КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ,

РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ,

РЕПУБЛИКА ПОЛША,

ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА,

РУМЪНИЯ,

РЕПУБЛИКА СЛОВЕНИЯ,

СЛОВАШКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА ФИНЛАНДИЯ,

КРАЛСТВО ШВЕЦИЯ,

ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ,

Договарящи страни по Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз, наричани по-нататък „държавите-членки“,

от една страна, и

РЕПУБЛИКА КОРЕЯ,

от друга страна,

наричани по-нататък „страните“,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД традиционните приятелски връзки помежду си и историческите, политически и икономически отношения, които ги свързват;

КАТО ПРИПОМНЯТ Рамковото споразумение за търговия и сътрудничество между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Република Корея, от друга страна, подписано на 28 октомври 1996 г. и влязло в сила на 1 април 2001 г.;

КАТО СЪЗНАВАТ, че процесът на придобиване на собствена идентичност от Европейския съюз във външната политика и в областта на сигурността и правосъдието се ускорява;

КАТО СИ ДАВАТ СМЕТКА за нарастващата роля и отговорност, поети от Република Корея в рамките на международната общност;

КАТО ИЗТЪКВАТ широкообхватния характер на отношенията си и значението на постоянните усилия за поддържане на обща съгласуваност;

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ желанието си да поддържат и развиват помежду си политически диалог, основан на общи ценности и стремежи;

КАТО ИЗРАЗЯВАТ общата си воля да издигнат своите отношения до нивото на засилено партньорство, включително в политическата, икономическата, социалната и културната сфера;

ТВЪРДО РЕШЕНИ във връзка с това да укрепят, задълбочат и диверсифицират отношенията в области от взаимен интерес на двустранно, регионално и глобално равнище, на основата на равенство, зачитане на суверенитета, недискриминация и взаимна изгода;

КАТО ИЗТЪКВАТ ОТНОВО силната привързаност на страните към демократичните принципи и правата на човека, изложени във Всеобщата декларация за правата на човека и в други международноправни инструменти, свързани с тези права, както и към принципите на правовата държава и доброто управление;

КАТО ИЗТЪКВАТ ОТНОВО решимостта си да се борят с тежките престъпления, предизвикващи безпокойството на международната общност, както и убеждението си, че наказателното преследване на такива престъпления изисква вземане на мерки на национално равнище и засилване на сътрудничеството в световен мащаб;

КАТО СЧИТАТ, че тероризмът представлява заплаха за глобалната сигурност, в желанието си да засилят диалога и сътрудничеството помежду си за борба с тероризма съгласно съответните международноправни инструменти, по-специално Резолюция 1373 на Съвета за сигурност на ООН, и като потвърждават, че спазването на правата на човека и принципите на правовата държава е в основата на борбата с тероризма;

КАТО СПОДЕЛЯТ виждането, че разпространението на оръжия за масово унищожение и средствата за доставянето им представляват сериозна заплаха за международната сигурност, като отчитат решимостта на международната общност да се бори срещу разпространението на такива оръжия, изразена при приемането на съответните международни конвенции и резолюции на Съвета за сигурност на ООН, по-специално Резолюция 1540, и в желанието си да засилят диалога и сътрудничеството помежду си в тази област;

КАТО ОТЧИТАТ нуждата от засилено сътрудничество в областта на правосъдието, свободата и сигурността;

КАТО ПРИПОМНЯТ във връзка с това, че разпоредбите на споразумението, които попадат в обхвата на част III, дял V от Договора за функционирането на Европейския съюз, задължават Обединеното кралство и Ирландия като отделни договарящи страни, а не като част от Европейския съюз, докато Европейският съюз не нотифицира Република Корея, че някоя от двете държави вече е задължена като част от Европейския съюз в съответствие с Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз, като същото важи и за Дания в съответствие с релевантния протокол, приложен към посочените договори;

КАТО ОТЧИТАТ желанието си да насърчават устойчивото развитие в неговите икономически, социални и екологични измерения;

КАТО ИЗРАЗЯВАТ ангажимента си да гарантират висока степен на опазване на околната среда и решимостта си да си сътрудничат в борбата с изменението на климата;

КАТО ПРИПОМНЯТ подкрепата си за справедлива глобализация и за целите за пълна и продуктивна заетост, както и за достойни условия на труд за всички;

КАТО ОТЧИТАТ, че търговските и инвестиционните потоци между страните се разрастват на базата на основана на правила глобална търговска система под егидата на Световната търговска организация (СТО);

В ЖЕЛАНИЕТО си да осигурят условия и да стимулират устойчивото повишаване и развитие на взаимноизгодна търговия и инвестиции между страните, *inter alia* чрез установяване на зона за свободна търговия;

КАТО ИЗРАЗЯВАТ СЪГЛАСИЕ за необходимостта от колективни усилия в отговор на глобални проблеми като тероризма, тежките престъпления, предизвикващи безпокойството на международната общност, разпространението на оръжия за масово унищожение и на средствата за доставянето им, изменението на климата, несигурността по отношение на енергията и ресурсите, бедността и финансовата криза;

ТВЪРДО РЕШЕНИ да засилят сътрудничеството си в сектори от общ интерес, по-специално насърчаване на демократичните принципи и спазване на правата на човека; противодействие на разпространението на оръжия за масово унищожение; борба с незаконната търговия с малки оръжия и леки въоръжения; вземане на мерки срещу най-тежките престъпления, предизвикващи безпокойството на международната общност; борба с тероризма; сътрудничество в регионални и международни организации; търговия и инвестиции; диалог относно икономическата политика; сътрудничество между предприятията; данъчно облагане; митници; политика в областта на конкуренцията; информационно общество; наука и технологии; енергетика; транспорт; политика в областта на морския транспорт; политика по отношение на потребителите; здравеопазване; заетост и социални въпроси; околна среда и природни ресурси; изменение на климата; селско стопанство, развитие на селските райони и горско стопанство; морски басейни и рибарство; помощ за развитие; култура, информация, комуникация, аудиовизия и медии; образование; утвърждаване на принципите на правовата държава; правно сътрудничество; защита на личните данни; миграция; борба с незаконните наркотици; борба с организираната престъпност и корупцията; борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма; борба с киберпрестъпността; правоприлагане; туризъм; гражданско общество; публична администрация; и статистика;

КАТО СЪЗНАВАТ, че е важно да се улесни включването в сътрудничеството на пряко засегнатите физически и юридически лица, и по-специално на икономическите субекти и представляващите ги органи;

КАТО ОТЧИТАТ, че е желателно да се засили ролята и значимостта на всяка от двете страни в региона на другата и да се насърчат контактите между народите на страните;

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ДЯЛ I

ОСНОВА И ОБХВАТ

ЧЛЕН 1

Основа за сътрудничество

1. Страните потвърждават привързаността си към демократичните принципи, правата на човека и основните свободи, както и към принципите на правовата държава. Спазването на демократичните принципи и правата на човека и основните свободи, определени във Всеобщата декларация за правата на човека и в други международноправни инструменти, свързани с правата на човека, които отразяват принципите на правовата държава, е залегнало в основата на вътрешните и международните политики на двете страни и представлява съществен елемент от настоящото споразумение.
2. Страните потвърждават привързаността си към Хартата на ООН и подкрепата си за изразените в нея общи ценности.
3. Страните изтъкват отново решимостта си да насърчават устойчивото развитие във всички негови измерения, икономическия растеж, да допринасят за постигане на целите на развитието, по които е постигнато международно съгласие, и да си сътрудничат за намиране на решение на глобалните предизвикателства, свързани с околната среда, и по-специално изменението на климата.

4. Страните отново изтъкват привързаността си към принципите на доброто управление и борбата с корупцията, по-специално с оглед на международните си задължения.
5. Страните потвърждават споделяната си привързаност към цялостния характер на двустранните отношения и към запазването на цялостна съгласуваност в това отношение.
6. Страните се договарят да издигнат отношенията си до нивото на засилено партньорство и да развиват области на сътрудничество на двустранно, регионално и световно равнище.
7. Затова изпълнението на настоящото споразумение между страните, споделящи едни и същи ценности и уважение, се основава на принципите на диалога, взаимното уважение, равноправното партньорство, многостранните отношения, консенсуса и спазването на международното право.

ЧЛЕН 2

Цели на сътрудничеството

1. С оглед на засилването на тяхното сътрудничество, страните се ангажират да засилят политическия диалог помежду си и да укрепят още повече икономическите си връзки. По-конкретно техните усилия ще бъдат насочени към:
 - а) постигане на съгласие относно визия за бъдещото укрепване на партньорството помежду им и разработване на съвместни проекти за изпълнение на тази визия;

- б) провеждане на редовен политически диалог;
- в) насърчаване на колективните усилия във всички подходящи регионални и международни форуми и организации за отговор на глобални въпроси;
- г) насърчаване на икономическо сътрудничество в области от взаимен интерес, включително научно и технологично сътрудничество, с оглед взаимноизгодно диверсифициране на търговията;
- д) насърчаване на сътрудничеството между предприятия чрез улесняване на инвестициите от двете страни и насърчаване на по-добро взаимно разбиране;
- е) засилване на взаимното участие в програми за сътрудничество, отворени за другата страна;
- ж) повишаване на ролята и значението на всяка от двете страни в региона на другата чрез различни средства, включително културен обмен, използване на информационни технологии и образование;
- з) насърчаване на контактите и разбирателството между народите.

- 2) Въз основа на добре установеното си партньорство и общи ценности, страните се договарят да развиват сътрудничеството и диалога помежду си по всички въпроси от общ интерес. По-конкретно техните усилия ще бъдат насочени в следните области:
- а) засилване на политическия диалог и сътрудничество, по-специално в областта на правата на човека; неразпространението на оръжия за масово унищожение; малките оръжия и леките въоръжения; най-тежките престъпления, предизвикващи безпокойството на международната общност; и борбата с тероризма;
 - б) засилване на сътрудничеството във всички свързани с търговията и инвестициите области от взаимен интерес и осигуряване на условия за устойчиво увеличаване на взаимноизгодна основа на търговията и инвестициите между страните;
 - в) засилване на сътрудничеството в областта на икономиката, по-специално на диалога относно икономическата политика; сътрудничеството между предприятията; данъчното облагане; митниците; политиката в областта на конкуренцията; информационното общество; науката и технологиите; енергетиката; транспорта; политиката в областта на морския транспорт; и политиката по отношение на потребителите;

- г) засилване на сътрудничеството в областта на устойчивото развитие, по-специално здравеопазването; заетостта и социалните въпроси; околната среда и природните ресурси; изменението на климата; селското стопанство, развитието на селските райони и горското стопанство; морските басейни и рибарството; и помощта за развитие;
- д) засилване на сътрудничеството в областта на културата, информацията, комуникациите, аудиовизията и медиите; и образованието;
- е) засилване на сътрудничеството в областта на правосъдието, свободата и сигурността, по-специално по отношение на прилагането на принципите на правовата държава; правното сътрудничество; защитата на личните данни; миграцията; борбата с незаконните наркотици; борбата с организираната престъпност и корупцията; борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма; борбата с киберпрестъпността; и правоприлагането;
- ж) засилване на сътрудничеството в други области от общ интерес, по-специално в областта на туризма; гражданското общество; публичната администрация; и статистиката.

ДЯЛ II

ПОЛИТИЧЕСКИ ДИАЛОГ И СЪТРУДНИЧЕСТВО

ЧЛЕН 3

Политически диалог

1. Между Република Корея и Европейския съюз ще се установи редовен политически диалог, основан на общи ценности и стремежи. Този диалог ще се провежда в съответствие с процедурите, договорени между Република Корея и Европейския съюз.
2. Целта на политическия диалог ще бъде:
 - а) да се подчертае ангажиментът на страните по отношение на демокрацията и спазването на правата на човека и основните свободи;
 - б) да се насърчават мирните решения на международни или регионални конфликти и укрепването на ООН и други международни организации;
 - в) да се засилят политическите консултации по въпроси на международната сигурност като контрола над въоръженията и разоръжаването, неразпространението на оръжия за масово унищожение и международния трансфер на конвенционални оръжия;

- г) да бъдат отразени важни международни проблеми от общ интерес, като се увеличи обменът на съответната информация както между двете страни, така и в рамките на международни форуми;
 - д) да се засилят консултациите по въпроси от особен интерес за страните от Азиатско-Тихоокеанския регион и Европа, с цел насърчаване на мира, стабилността и просперитета в двата региона.
3. Диалогът между страните ще се провежда чрез контакти, обмен и консултации, най-вече в следните форми:
- а) срещи на високо равнище на ниво ръководители, които ще се провеждат когато страните сметнат това за необходимо;
 - б) ежегодни консултации на министерско равнище, които ще се провеждат когато страните се споразумеят за това;
 - в) кратки заседания по важни международни и вътрешни събития на равнище висши служители;
 - г) секторни диалози по въпроси от общ интерес;
 - д) обмен на делегации между Европейския парламент и Националното събрание на Република Корея.

ЧЛЕН 4

Противодействие на разпространението на оръжия за масово унищожение

1. Страните смятат, че разпространението на оръжия за масово унищожение и на средствата за доставянето им както на държавни, така и на недържавни образувания, представлява една от най-сериозните заплахи за международната стабилност и сигурност.
2. Поради тази причина страните се договарят да си сътрудничат и да допринасят за противодействието на разпространението на оръжия за масово унищожение и на средствата за доставянето им чрез цялостно изпълнение на съществуващите правни задължения на всяка от тях, отнасящи се до разоръжаването и неразпространението на такива оръжия, както и съответно на други правни инструменти, за които между двете страни е постигната договореност. Страните са съгласни, че тази разпоредба представлява основен елемент от настоящото споразумение.
3. Освен това страните се договарят да си сътрудничат и да допринасят за противодействието на разпространението на оръжия за масово унищожение и на средствата за доставянето им, като:
 - а) предприемат необходимите стъпки за подписване, ратифициране или присъединяване към всички други свързани с въпроса международноправни инструменти, както и за цялостното им прилагане;
 - б) създават ефективна система за контрол на националния износ, за да предотвратят разпространението на оръжия за масово унищожение и свързани с него стоки и технологии, включително контрол на крайните потребители и подходящи граждански и наказателни санкции за нарушения на контрола при износ.
4. Страните се договарят да съпровождат и укрепват тези елементи чрез политическия си диалог.

ЧЛЕН 5

Малки оръжия и леки въоръжения

1. Страните отчитат, че незаконното производство, трансфер и движение на малки оръжия и леки въоръжения и на боеприпаси за тях, както и прекаленото им натрупване, лошо управление, несигурно съхранение и неконтролирано разпространение продължават да представляват сериозна заплаха за мира и международната сигурност.
2. Страните се договарят да изпълняват поетите от тях задължения да се справят с незаконната търговия с малки оръжия и леки въоръжения и боеприпаси за тях, в рамките на международноправни инструменти, включително на Програмата на ООН за действия за предотвратяване, борба и премахване на незаконната търговия с малки оръжия и леки въоръжения във всички нейни аспекти (UN PoA) и Международния инструмент, позволяващ на държавите своевременно и надеждно да идентифицират и проследят незаконните малки оръжия и леки въоръжения (ITI), както и на задължения, произтичащи от резолюциите на Съвета за сигурност на ООН.
3. Страните се ангажират да си сътрудничат и осигуряват координация, взаимно допълване и единodeйствие на усилията си за борба с незаконната търговия с малки оръжия и леки въоръжения и боеприпаси за тях на световно, регионално, субрегионално и национално равнище.

ЧЛЕН 6

Най-тежки престъпления, предизвикващи безпокойството на международната общност

1. Страните потвърждават, че най-тежките престъпления, предизвикващи безпокойството на международна общност като цяло, не трябва да остават ненаказани и че тяхното ефективно наказателно преследване трябва да се осигури съответно чрез прилагане на мерки на национално равнище и чрез засилване на международното сътрудничество, включително чрез Международния наказателен съд. Страните се договарят да дадат пълна подкрепа на универсалността и интегритета на Римския статут на Международния наказателен съд и свързаните с въпроса правни инструменти.
2. Страните са съгласни, че диалогът между тях по тези въпроси би бил от полза.

ЧЛЕН 7

Сътрудничество в борбата с тероризма

1. Страните, като изтъкват отново значението на борбата с тероризма, и в съответствие с приложимите международни конвенции, както и с международното хуманитарно право, правата на човека и бежанското право, и в съответствие със законовата и подзаконова уредба на всяка от тях, и като вземат предвид Глобалната стратегия на ООН за противодействие на тероризма, съдържаща се в Резолюция № 60/288 на Общото събрание на ООН от 8 септември 2006 г., се договарят да си сътрудничат за предотвратяване и противодействие на терористичните актове.

2. Страните правят това по-специално:

- а) в рамките на изпълнението на резолюциите на Съвета за сигурност на ООН и на собствените си задължения по други международни конвенции и правни инструменти;
- б) посредством обмен на информация за терористични групи и поддържащите ги мрежи в съответствие с международното и националното си право;
- в) посредством обмен на мнения относно използваните средства и методи за противодействие на тероризма, включително в техническите области и обучението, и посредством обмен на опит по отношение на предотвратяване на тероризма;
- г) посредством сътрудничество за задълбочаване на международния консенсус относно борбата с тероризма, в т.ч. относно съответното правно определение за терористични актове, и по-специално посредством работа за постигане на споразумение за всеобхватна конвенция срещу международния тероризъм;
- д) посредством обмен на най-добри практики в областта на защитата на правата на човека в борбата с тероризма.

ДЯЛ III

СЪТРУДНИЧЕСТВО В РЕГИОНАЛНИ И МЕЖДУНАРОДНИ ОРГАНИЗАЦИИ

ЧЛЕН 8

Сътрудничество в регионални и международни организации

Страните се ангажират да си сътрудничат и обменят становища в рамките на регионални и международни форуми и организации, като Организацията на обединените нации, Международната организация на труда (МОТ), Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР), СТО, Азиатско-европейския форум (ASEM) и Регионалния форум на ASEAN.

ДЯЛ IV

СЪТРУДНИЧЕСТВО В ОБЛАСТТА НА ИКОНОМИЧЕСКОТО РАЗВИТИЕ

ЧЛЕН 9

Търговия и инвестиции

1. Страните се ангажират да си сътрудничат за осигуряване на условия и насърчаване на устойчивото нарастване и развитие на взаимноизгодна основа на търговията и инвестициите помежду си. Страните водят диалог и укрепват сътрудничеството си във всички области от общ интерес, свързани с търговията и инвестициите, за да улеснят устойчивите търговски и инвестиционни потоци, да предотвратяват и премахват пречките пред търговията и инвестициите и да спомагат за напредъка на многостранната търговска система.
2. За тази цел страните привеждат в действие сътрудничеството си в областта на търговията и инвестициите чрез споразумение за създаване на зона за свободна търговия. Гореспоменатото споразумение представлява специфично споразумение, чрез което влизат в действие търговските разпоредби на настоящото споразумение, по смисъла на член 43.
3. Страните се информират взаимно и обменят мнения относно развитието на двустранната и международна търговия, инвестициите и свързаните с тях политики и въпроси.

ЧЛЕН 10

Диалог относно икономическата политика

1. Страните се договарят да засилят диалога между органите си и да насърчават обмена на информация и споделянето на опит в областта на макроикономическите политики и тенденции.
2. Страните се договарят да засилят диалога и сътрудничеството с оглед подобряване на счетоводната, одиторската, надзорната и регулаторната система в банковото и застрахователното дело и други области на финансовия сектор.

ЧЛЕН 11

Сътрудничество между предприятията

1. Страните, като имат предвид съответните си икономически политики и цели, се договарят да насърчават сътрудничеството в индустриалната политика във всички области, считани за подходящи, особено с оглед подобряване на конкурентоспособността на малките и средни предприятия (МСП), *inter alia* чрез:
 - а) обмен на информация и опит относно създаването на рамкови условия за МСП, за да се подобри тяхната конкурентоспособност, и относно процедурите за създаване на МСП;
 - б) насърчаване на контактите между икономическите оператори, стимулиране на съвместните инвестиции и създаване на смесени дружества и информационни мрежи, по-специално чрез съществуващите програми;

- в) улесняване на достъпа до финансиране и маркетинг, предоставяне на информация и стимулиране на иновациите;
 - г) улесняване на дейностите, осъществявани от МСП от двете страни;
 - д) насърчаване на корпоративната социална отговорност и отчетност и насърчаване на отговорни икономически практики, включително устойчиво потребление и производство.
2. Страните улесняват дейностите в областта на сътрудничеството, осъществявани от частния сектор на двете страни.

ЧЛЕН 12

Данъчно облагане

С оглед на укрепването и развитието на икономическите дейности, като същевременно вземат предвид необходимостта от разработване на подходяща регулаторна рамка, страните спазват и се ангажират да прилагат в областта на данъчното облагане принципите на прозрачност, обмен на информация и лоялна данъчна конкуренция. За тази цел, съобразно съответните си компетентности, страните ще подобряват международното сътрудничество в областта на данъчното облагане, ще улесняват събирането на законните приходи от данъци и ще разработват мерки за ефективно прилагане на посочените по-горе принципи.

ЧЛЕН 13

Митническо сътрудничество

В областта на митниците страните си сътрудничат на двустранна и многостранна основа. За тази цел те по-специално обменят опит и проучват възможностите за опростяване на режимите, увеличаване на прозрачността и развитие на сътрудничеството. Те също така се стремят към сближаване на възгледите и към съвместни действия в съответните международни рамки.

ЧЛЕН 14

Политика в областта на конкуренцията

1. Страните насърчават лоялна конкуренция при осъществяването на икономически дейности, като прилагат изцяло своята законова и подзаконова уредба в областта на конкуренцията.
2. За постигане на посочената в параграф 1 от настоящия член цел и в съответствие със Споразумението между Европейската общност и правителството на Република Корея за сътрудничество при антиконкурентни действия страните се ангажират да си сътрудничат за:
 - а) отчитане на значението на законодателството в областта на конкуренцията и на органите за защита на конкуренцията и в стремежа си за проактивно прилагане на законодателството с цел да се създаде среда за лоялна конкуренция;
 - б) обмен на информация и засилване на сътрудничеството между органите за защита на конкуренцията.

ЧЛЕН 15

Информационно общество

1. Като отчитат, че информационните и комуникационните технологии представляват възлови елементи на съвременния живот и са от изключително значение за икономическото и социалното развитие, страните се договарят да провеждат обмен на мнения относно политиките си в тази област.
2. Сътрудничеството в тази област, *inter alia*, се съсредоточава върху:
 - а) обмена на мнения по различни аспекти на информационното общество, по-специално по политиките на електронните комуникации и регулирането, включително предоставянето на универсална услуга, лицензирането и общите разрешителни, защитата на неприкосновеността на личния живот и на личните данни и независимостта и ефикасността на регулаторния орган;
 - б) взаимосвързаността и оперативната съвместимост на научноизследователските мрежи и услуги, включително в регионален контекст;
 - в) стандартизацията и разпространението на нови информационни и комуникационни технологии;
 - г) насърчаването на научноизследователското сътрудничество между страните в областта на информационните и комуникационните технологии;

- д) въпросите и аспектите на сигурността на информационните и комуникационните технологии, включително повишаване на безопасността при ползване на интернет, борба с киберпрестъпността и злоупотребите с информационни технологии и всички видове електронни средства.
3. Насърчава се сътрудничеството на ниво предприятия.

ЧЛЕН 16

Наука и технологии

Страните насърчават, развиват и улесняват дейностите за сътрудничество в областта на науката и технологиите за мирни цели, в съответствие със Споразумението за научно и технологично сътрудничество между Европейската общност и правителството на Република Корея.

ЧЛЕН 17

Енергетика

1. Страните отчитат значението на енергийния сектор за икономическото и социалното развитие и полагат усилия, в рамките на съответните си компетентности, за подобряване на сътрудничеството в тази област с оглед:
 - а) диверсификация на енергийните доставки с цел повишаване на енергийната сигурност и разработване на нови, устойчиви, иновационни и възобновяеми видове енергия, включително, *inter alia*, биогорива и биомаса, вятърна и слънчева енергия, както и производство на енергия от водни източници;
 - б) оказване на подкрепа за разработване на политики за повишаване на конкурентоспособността на възобновяемите енергийни източници;
 - в) постигане на рационално използване на енергията, за което да допринасят и търсенето, и предлагането, като се насърчава енергийната ефективност при производството, преноса, разпределението и крайното потребление на енергия;
 - г) насърчаване на трансфера на технологии, имащи за цел устойчиво производство на енергия и енергийна ефективност;
 - д) подпомагане на изграждането на капацитет и улесняване на инвестициите в областта на енергетиката, като се имат предвид принципите на прозрачност, недискриминация и пазарна съвместимост;

- е) насърчаване на конкуренцията на енергийния пазар;
- ж) обмен на мнения относно процесите на световните енергийни пазари, включително въздействието им върху развиващите се страни.

2. С тази цел страните ще извършват необходимата работа за насърчаване, особено в съществуващите регионални и международни рамки, на следните действия по линия на сътрудничеството:

- а) сътрудничество при изготвянето на енергийните политики и обмена на информация, свързана с енергийните политики;
- б) обмен на информация за състоянието и тенденциите на енергийния пазар, в сектора на енергетиката и енергийните технологии;
- в) провеждане на съвместни проучвания и научни изследвания;
- г) увеличаване на търговията и инвестициите в енергийния сектор.

ЧЛЕН 18

Транспорт

1. Страните полагат усилия за сътрудничество във всички области на транспортната политика, в т.ч. на интегрираната транспортна политика, с оглед подобряване на движението на стоки и пътници, насърчаване на морската и авиационната безопасност и сигурност, опазване на околната среда и повишаване на ефективността на транспортните си системи.

2. Целта на сътрудничеството между страните в тази област е насърчаването на:
- а) обмен на информация относно съответните им транспортни политики и практики, особено по отношение на градския транспорт и транспорта в селските райони и на вътрешноводния, въздушния и морския транспорт, в т.ч. относно тяхната логистика и взаимосвързаността и оперативната съвместимост на мултимодалните транспортни мрежи, както и управлението на пътища, железопътни линии, пристанища и летища;
 - б) диалог и съвместни действия в сферата на въздушния транспорт в области от взаимен интерес, в т.ч. споразумението относно някои аспекти на въздухоплавателните услуги и проучването на възможностите за по-нататъшно развитие на отношенията, както и техническо и регулаторно сътрудничество в области като авиационната безопасност, сигурност, околна среда, управление на въздушното движение, прилагане на законодателството в областта на конкуренцията и икономическо регулиране на сектора на въздушния транспорт с оглед оказване на подкрепа на регулаторното сближаване и премахване на пречките за осъществяване на стопанска дейност. На тази основа страните ще проучат възможността за по-широко сътрудничество в областта на гражданското въздухоплаване;
 - в) сътрудничество за намаляване на емисиите на парникови газове в сектора на транспорта;
 - г) сътрудничество в рамките на международни транспортни форуми;

- д) прилагане на стандарти за сигурност, безопасност и предотвратяване на замърсяването, особено в областта на морския и въздушния транспорт, съгласно съответните международни конвенции, приложими за двете страни, включително сътрудничество в рамките на подходящи международни форуми, чиято цел е подобряване на прилагането на международните правила.

3. По отношение на гражданската глобална спътникова навигация страните си сътрудничат в съответствие със Споразумението за сътрудничество относно гражданска глобална навигационна спътникова система (ГНСС) между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Република Корея, от друга страна.

ЧЛЕН 19

Политика в областта на морския транспорт

1. Страните се ангажират да работят за постигане на целта за осигуряване на неограничен достъп до международния морски пазар и трафик, основан на лоялна конкуренция на търговска основа в съответствие с разпоредбите на настоящия член.

2. За постигане на посочената в параграф 1 цел страните:

- а) не въвеждат клаузи за разделяне на товари в бъдещи двустранни споразумения с трети държави относно услуги в областта на морския превоз, в т.ч. търговия с насипни и течни товари и търговия, осъществявана чрез линейно корабоплаване, и не задействат клаузи за разделяне на товари, в случай че такива съществуват в предходни двустранни споразумения;
- б) се въздържат от прилагане, след влизането в сила на настоящото споразумение, на административни, технически и законодателни мерки, които могат да имат дискриминационен ефект между техните собствени граждани или дружества и граждани или дружества на другата страна при предлагането на услуги в международния морски транспорт;
- в) предоставят не по-малко благоприятен режим на корабите, управлявани от граждани или дружества на другата страна, от режима, предоставян на собствените си кораби по отношение на достъпа до пристанища, отворени за международна търговия, използването на инфраструктурата и спомагателните морски услуги на пристанищата, както и свързаните с това такси и разходи, митнически съоръжения и осигуряване на места за закотвяне и на съоръжения за товарене и разтоварване;
- г) дават възможност на корабните дружества на другата страна да имат търговско присъствие на тяхна територия за целите на извършване на корабно агентиране при условия на установяване и дейност, които са не по-малко благоприятни от условията, предоставяни на собствените им дружества, или на дъщерни дружества или клонове на дружества на трети държави, ако последните са по-благоприятни.

3. За целите на настоящия член достъпът до международния морски пазар включва, *inter alia*, правото на доставчиците на услуги в международния морски транспорт на всяка от страните да извършват транспортни услуги от врата до врата, включващи морски преход, като с оглед на това сключат договор директно с местни доставчици на транспортни услуги, различни от морски превози, на територията на другата страна, без да се засягат приложимите ограничения по отношение на гражданството при превоза на стоки и пътници чрез споменатите други видове транспорт.
4. Разпоредбите на настоящия член се прилагат по отношение на дружества от Европейския съюз и на корейски дружества. Разпоредбите на настоящия член се отнасят и до корабни дружества, установени извън Европейския съюз или Република Корея и контролирани от граждани на държава-членка или на Република Корея, ако техните плавателни съдове са регистрирани в тази държава-членка или в Република Корея съгласно съответното законодателство.
5. Въпросът за извършване на корабно агентиране в Европейския съюз и в Република Корея се урежда при необходимост посредством специални споразумения.
6. Страните провеждат диалог в областта на политиката на морския транспорт.

ЧЛЕН 20

Политика за защита на потребителите

Страните полагат усилия за сътрудничество в областта на политиката за защита на потребителите с цел осигуряване на високо равнище на защита на потребителите. Страните се договарят сътрудничеството в тази област да включва, доколкото е възможно:

- а) подобряване на съвместимостта на законодателството за защита на потребителите, за да не се допускат пречки пред търговията, като същевременно се гарантира висока степен на защита на потребителите;
- б) насърчаване на обмяна на информация относно системите за защита на потребителите, в т.ч. относно законите за защита на потребителите, безопасността на потребителските продукти, прилагането на законодателството за защита на потребителите, информираността и правомощията на потребителите и обезщетяването на потребителите;
- в) насърчаване на развитието на независими потребителски сдружения и контакти между представители на потребителите.

ДЯЛ V

СЪТРУДНИЧЕСТВО В ОБЛАСТТА НА УСТОЙЧИВОТО РАЗВИТИЕ

ЧЛЕН 21

Здравеопазване

1. Страните се договарят да насърчават взаимното сътрудничество и обмен на информация в областта на здравеопазването и ефективното управление на трансгранични проблеми в тази област.
2. Страните се стремят да насърчават обмена на информация и взаимното сътрудничество, *inter alia*, посредством:
 - а) обмен на информация относно контрола на инфекциозните заболявания, в т.ч. на пандемичните грипове, и за ранно предупреждение и предприемане на ответни мерки;
 - б) обмен на информация за здравните стратегии и плановете в областта на общественото здравеопазване;
 - в) обмен на информация относно политики за промоция на здравето, като например кампании против тютюнопушенето, профилактика на затлъстяването и контрол на заболяванията;
 - г) обмен на информация в рамките на възможното по въпросите на безопасността и одобряването на фармацевтични продукти;

- д) обмен на информация в рамките на възможното, както и съвместни научни изследвания, в областта на безопасността на храните, например относно законовата и подзаконова уредба по въпросите на храните, предупреждения при извънредни ситуации и др.;
 - е) сътрудничество по въпроси, свързани с научноизследователската и развойна дейност, като например модерни методи за лечение и иновационни лекарства за редки заболявания („лекарства сираци“);
 - ж) обмен на информация и сътрудничество по въпросите на политиката в областта на електронното здравеопазване.
3. Страните полагат усилия да насърчават прилагането на международните споразумения в областта на здравеопазването, като Международните здравни правила и Рамковата конвенция за контрол на тютюна.

ЧЛЕН 22

Заетост и социални въпроси

1. Страните се договарят да укрепват сътрудничеството в областта на заетостта и социалните въпроси, в т.ч. в контекста на глобализацията и демографските промени. Полагат се усилия за насърчаване на сътрудничеството и обмена на информация и опит относно заетостта и трудовоправните въпроси. Областите на сътрудничество могат да включват регионално и социално сближаване, социална интеграция, системи за социална сигурност, развитие на умения през целия живот, безопасни и здравословни условия на труд, равенство между половете и достойни условия на труд.

2. Страните потвърждават необходимостта от подкрепа за такъв процес на глобализация, който да е от полза за всички, и от насърчаване на пълна и продуктивна заетост и достойни условия на труд като основен елемент на устойчивото развитие и намаляването на бедността.
3. Страните отново изтъкват ангажимента си да спазват, насърчават и прилагат международно признатите трудови и социални стандарти, определени по-конкретно в Декларацията на МОТ за основните принципи и права в областта на труда.
4. Сътрудничеството може да се осъществява, *inter alia*, под формата на конкретни програми и проекти, приети с общо съгласие, както и под формата на диалог, сътрудничество и инициативи по теми от общ интерес на двустранно или многостранно равнище.

ЧЛЕН 23

Околна среда и природни ресурси

1. Страните са съгласни, че е необходимо да се съхраняват и управляват по устойчив начин природните ресурси и биологичното разнообразие като основа за развитието на настоящите и бъдещите поколения.

2. Страните полагат усилия за продължаване и засилване на сътрудничеството си в областта на опазването на околната среда, включително в регионален контекст, по-конкретно по отношение на:
- а) изменението на климата и енергийната ефективност;
 - б) осведомеността по свързаните с околната среда въпроси;
 - в) участието и прилагането на многостранни споразумения в областта на околната среда, включително на биоразнообразието, биобезопасността и Конвенцията за международна търговия със застрашени видове от дивата флора и фауна;
 - г) насърчаването на развитието на екологични технологии, продукти и услуги, включително на системи за управление на околната среда и на използването на екомаркировка;
 - д) предотвратяването на незаконно трансгранично движение на опасни вещества, опасни отпадъци и други видове отпадъци;
 - е) крайбрежната и морската среда, контрола на съхранението, замърсяването и влошаването на състоянието на околната среда;
 - ж) участието на местното население в опазването на околната среда като основен елемент на устойчивото развитие;
 - з) управлението на почви и земи;
 - и) обмена на информация, експертен опит и практики.

3. Вземат се предвид съответно резултатите от Световната среща на върха за устойчиво развитие и прилагането на свързаните с въпроса многостранни споразумения в областта на околната среда.

ЧЛЕН 24

Изменение на климата

1. Страните отчитат общата глобална заплаха, свързана с изменението на климата, и необходимостта от действия за съкращаване на емисиите с цел стабилизиране на концентрацията на парникови газове в атмосферата на равнище, при което да се предотвратят опасни смущения в системата на климата вследствие на антропогенни въздействия. В рамките на съответните си компетентности и без да се засягат обсъжданията относно изменението на климата на други форуми, като Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (РКОНИК), страните засилват сътрудничеството си в тази област.

Целите на това сътрудничество са:

- а) борба с изменението на климата, като общата цел е бързо преминаване към общества с ниски нива на въглеродни емисии чрез подходящи на национално равнище действия за смекчаване на последиците и адаптация;
- б) насърчаване на ефективното използване на ресурси, *inter alia*, чрез широко използване на най-добрите достъпни и икономически жизнеспособни технологии с ниски нива на въглеродни емисии и стандарти за смекчаване на последиците и адаптация;

- в) обмен на опит и информация относно ползите и структурата на схемите за търговия;
- г) подобряване на инструментите за финансиране, използвани от публичния и частния сектор, включително пазарните механизми и публично-частните партньорства, чрез които може ефективно да се подпомагат действията за борба с изменението на климата;
- д) сътрудничество в областта на изследванията, разработването, разпространението, внедряването и трансфера на технологии с ниски нива на въглеродни емисии с цел намаляване на емисиите на парникови газове, като същевременно се поддържа икономически растеж;
- е) обмен на опит и експертни знания при необходимост за наблюдение и анализ на въздействието на парниковите газове и за разработване на програми за смекчаване на последиците и адаптация;
- ж) подкрепа при необходимост за действия на развиващите се страни за смекчаване на последиците и адаптация, включително чрез гъвкавите механизми, посочени в Протокола от Киото.

2. За тези цели страните се договарят да засилят диалога и сътрудничеството си на политическо и техническо равнище, както и на равнището на провежданите политики.

ЧЛЕН 25

Селско стопанство, развитие на селските райони и горско стопанство

Страните се договарят да насърчават сътрудничеството в областта на селското стопанство, развитието на селските райони и горското стопанство. По-специално страните ще обменят информация и ще развият сътрудничество в следните области:

- а) политика в областта на селското и горското стопанство и международни перспективи за селското и горското стопанство като цяло;
- б) регистрация и защита на географските указания;
- в) биологично производство;
- г) научни изследвания в областта на селското и горското стопанство;
- д) политика за развитие за селските райони и по-специално диверсификация и реструктуриране на селскостопанските сектори;
- е) устойчиво селско и горско стопанство и интеграция на екологичните изисквания в селскостопанската политика;
- ж) връзките между селското стопанство, горското стопанство и околната среда и разработването на политика за селските райони;

- з) дейности за насърчаване, свързани със селскостопанските хранителни продукти;
- и) устойчиво управление на горите с цел предотвратяване на обезлесяването и насърчаване на създаването на нови гори, включително съобразяване с интересите на развиващите се страни, в които се добива дървен материал.

ЧЛЕН 26

Морски басейни и рибарство

Страните насърчават сътрудничеството на двустранно и многостранно равнище в областта на морските басейни и рибарството, особено с оглед подпомагане на устойчивото и отговорно развитие и управление на морските басейни и на рибарството. Областите на сътрудничество могат да включват:

- а) обмен на информация;
- б) подкрепа за устойчива и отговорна дългосрочна политика в областта на морските басейни и рибарството, включително съхраняване и управление на крайбрежните и морските ресурси; както и
- в) насърчаване на усилията за предотвратяване и борба с незаконната, недекларираната и нерегламентираната риболовна дейност.

ЧЛЕН 27

Помощ за развитие

1. Страните се договарят да обменят информация относно политиките си за помощ за развитие, с оглед да се установи редовен диалог по целите на тези политики, и относно съответните си програми за помощ за развитие в трети държави. Те ще проучат до каква степен е възможно да се осъществи по-значително сътрудничество, в съответствие със законодателството на всяка от тях и условията, приложими за изпълнението на тези програми.
2. Страните отново изтъкват ангажимента си във връзка с Парижката декларация от 2005 г. относно ефективността на помощта и се договарят да засилят сътрудничеството си с цел по-нататъшно повишаване на ефективността на действията в областта на развитието.

ДЯЛ VI

СЪТРУДНИЧЕСТВО В ОБЛАСТТА НА ОБРАЗОВАНИЕТО И КУЛТУРАТА

ЧЛЕН 28

Сътрудничество в областта на културата, информацията, комуникациите, Аудовизията и медиите

1. Страните се договарят да насърчават сътрудничеството помежду си с цел по-добро взаимно разбиране и взаимно опознаване на културите си.
2. Страните полагат усилия за предприемане на подходящи мерки за насърчаване на културния обмен, както и за осъществяване на съвместни инициативи в тази област.
3. Страните се договарят за осъществяване на тясно сътрудничество в рамките на съответните международни форуми, като например Организацията на Обединените нации за образование, наука и култура (ЮНЕСКО) и ASEM, за да постигнат общите си цели и насърчават културното многообразие, като спазват разпоредбите от Конвенцията на ЮНЕСКО за опазване и насърчаване на многообразието от форми на културно изразяване.
4. Страните ще обмислят начини за насърчаване на обмена, сътрудничеството и диалога между съответните институции в областта на аудиовизията и медиите.

ЧЛЕН 29

Образование

1. Страните отчитат решаващия принос на образованието и обучението за изграждане на човешки ресурси, способни да участват в глобалната икономика, основана на знанието; отчитат също така, че имат общ интерес да си сътрудничат в областта на образованието и обучението.
2. В съответствие с взаимните си интереси и целите на политиките си в областта на образованието страните се ангажират да оказват съвместна подкрепа за подходящи дейности за сътрудничество в областта на образованието, обучението и младежта, със специален акцент върху висшето образование. По-конкретно това сътрудничество може да се осъществява под формата на:
 - а) подкрепа на съвместни проекти за сътрудничество между институции за образование и обучение в Европейския съюз и Република Корея с оглед насърчаване на разработването на учебни планове, съвместните учебни програми и мобилността на студентите;
 - б) диалог, проучвания и обмен на информация и ноу-хау в областта на образователната политика;
 - в) насърчаване на обмена на студенти, на академичен и административен персонал от висшите училища и на хората, работещи с младежи, включително посредством програмата „Erasmus Mundus“;
 - г) сътрудничество в образователни сектори от общ интерес.

ДЯЛ VII

СЪТРУДНИЧЕСТВО В ОБЛАСТТА НА ПРАВОСЪДИЕТО, СВОБОДАТА И СИГУРНОСТТА

ЧЛЕН 30

Утвърждаване на принципите на правовата държава

В процеса на сътрудничество в областта на правосъдието, свободата и сигурността страните придават специално значение на утвърждаването на принципите на правовата държава, включително на независимостта на съдебната власт, достъпа до правосъдие и правото на справедлив процес.

ЧЛЕН 31

Правно сътрудничество

1. Страните се договарят да развиват съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела, особено що се отнася до ратифицирането и прилагането на многостранни конвенции за съдебно сътрудничество по граждански дела, включително Конвенциите на Хагската конференция по международно частно право в областта на международното правно сътрудничество и уреждане на спорове и закрилата на децата.
2. Страните се договарят да улесняват и насърчават извънсъдебните споразумения по граждански и частни търговски спорове, винаги когато това е възможно и в съответствие с действащите международноправни инструменти.

3. Що се отнася до съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, страните ще се стремят да задълбочават договореностите за правна взаимопомощ и екстрадиция. Това би означавало между другото присъединяване към съответните международноправни инструменти на ООН, в т.ч. към Римския статут на Международния наказателен съд, посочен в член 6 от настоящото споразумение, и тяхното прилагане.

ЧЛЕН 32

Защита на лични данни

1. Страните се договарят да си сътрудничат за повишаване на нивото на защита на личните данни до постигане на най-високите международни стандарти, като нивото на защита, предвидено в Насоките на ООН за регулиране на компютризирани досиета с персонални данни (Резолюция 45/95 на Общото събрание на ООН от 14 декември 1990 г.).
2. Сътрудничеството по защитата на лични данни може да включва, *inter alia*, обмен на информация и експертен опит.

ЧЛЕН 33

Миграция

1. Страните се договарят да укрепват и засилват сътрудничеството си в борбата с незаконната миграция, контрабандата и трафика на хора, както и да включат въпросите на миграцията в националните стратегии за икономическо и социално развитие на районите, от които произхождат мигрантите.

2. В рамките на сътрудничеството за предотвратяване и контрол на незаконната имиграция страните се договарят да приемат обратно свои граждани, пребиваващи незаконно на територията на другата страна. За целта страните ще осигуряват съответните документи за самоличност на своите граждани. В случаите, когато има съмнения по отношение на гражданството, страните се договарят да идентифицират своите предполагаеми граждани.

3. При нужда страните полагат усилия да сключат споразумение, регламентиращо специфичните задължения за обратно приемане на свои граждани. В него се урежда и въпросът за условията, свързани с граждани на други държави и на лица без гражданство.

ЧЛЕН 34

Борба с незаконните наркотици

1. В съответствие със законовите си и подзаконови уредби в тази област страните се стремят да намалят предлагането, трафика и търсенето на незаконни наркотици, както и тяхното въздействие върху употребяващите наркотици и обществото като цяло, и да постигнат по-ефективна превенция на отклоняването на прекурсори, използвани за незаконно производство на наркотици и психотропни вещества. В сътрудничеството си страните осигуряват всеобхватен и балансиран подход за постигане на тази цел чрез регулиране на законния пазар и ефективни действия и координация между компетентните органи, включително органите в сферата на здравеопазването, образованието, социалните грижи, правоприлагането и правосъдието.

2. Страните се договарят относно средствата за сътрудничество за постигането на тези цели. Действията се основават на общоприети принципи, залегнали в съответните международни конвенции и в Политическата декларация и Специалната декларация относно водещите принципи за намаляване на търсенето на наркотици, одобрени на Двадесетата специална сесия по въпросите на наркотиците на Общото събрание на ООН през юни 1998 г.

ЧЛЕН 35

Борба с организираната престъпност и корупцията

Страните се договарят да си сътрудничат и да допринасят за борбата с организираната, икономическата и финансовата престъпност и корупция, фалшифицирането и незаконните трансакции при пълно спазване на поетите от тях взаимни международни задължения в тази област, в т.ч. за ефективно сътрудничество за възстановяване на активи и парични средства, произхождащи от корупционни действия. Страните ще насърчават прилагането на Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност и допълващите я протоколи и на Конвенцията на ООН срещу корупцията.

ЧЛЕН 36

Борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма

1. Страните постигат съгласие относно нуждата от работа и сътрудничество за предотвратяване на използването на финансовите им системи за изпиране на приходи от всякакви престъпни дейности, в т.ч. трафик на наркотици и корупция, както и за финансиране на терористични действия. Това сътрудничество обхваща и възстановяването на активи и средства, произхождащи от печалби от престъпни дейности.
2. Страните могат да обменят необходимата информация в рамките на съответните законодателства и да прилагат подходящи стандарти за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, равностойни на стандартите, приети от съответните международни органи, действащи в тази област, като например Специалната група за финансови действия (FATF) по въпросите на изпирането на пари.

ЧЛЕН 37

Борба с киберпрестъпността

1. Страните ще засилят сътрудничеството си за предотвратяване и борба с високотехнологичните, кибернетичните и електронните престъпления и разпространението на терористично съдържание по интернет чрез обмен на информация и практически опит в съответствие с националните си законодателства и в границите на своите отговорности.
2. Страните ще обменят информация в областта на образованието и обучението на специализирани следователи в областта на киберпрестъпността, на разследването на киберпрестъпления и на цифровата криминалистика.

ЧЛЕН 38

Сътрудничество в областта на правоприлагането

Страните се договарят правоприлагащите им органи, агенции и служби да си сътрудничат и да допринасят за обезвреждане и неутрализиране на общите за тях транснационални заплахи от престъпления. Сътрудничеството между правоприлагащите органи, агенции и служби може да бъде под формата на взаимопомощ при разследвания, споделяне на техники на разследване, съвместно образование и обучение на техни служители и всякакъв друг вид съвместни дейности и съдействие, за които страните се договарят помежду си.

ДЯЛ VIII

СЪТРУДНИЧЕСТВО В ДРУГИ СЕКТОРИ

ЧЛЕН 39

Туризм

Страните се ангажират да установят сътрудничество в сферата на туризма с цел по-добро взаимно разбиране и насърчаване на балансираното и устойчиво развитие на туризма.

По-конкретно това сътрудничество може да се осъществява под формата на:

- а) обмен на информация по въпроси от общ интерес в областта на туризма;
- б) организация на туристически прояви;
- в) туристически обмени;
- г) сътрудничество в областта на опазването и управлението на културното наследство;
- д) сътрудничество в областта на управлението на туризма.

ЧЛЕН 40

Гражданско общество

Страните отчитат ролята и потенциалния принос на организираното гражданско общество в процеса на диалог и сътрудничество по настоящото споразумение и се договарят да насърчават ефективния диалог с организираното гражданско общество и неговото ефективно участие.

ЧЛЕН 41

Публична администрация

Страните се договарят да си сътрудничат чрез обмен на опит и добри практики на основата на вече съществуващи дейности, с цел модернизиране на държавната администрация в области като:

- а) подобряване на организационната ефективност;
- б) повишаване на ефективността на институциите при предоставяне на услуги;
- в) осигуряване на прозрачно управление на публичните средства и отчетност;
- г) подобряване на правната и институционалната рамка;
- д) разработване и прилагане на политики.

ЧЛЕН 42

Статистика

1. Страните развиват и засилват сътрудничеството си по въпросите на статистиката, като по този начин допринасят за постигане на дългосрочната цел за предоставяне на навременни, надеждни и международно съпоставими статистически данни. Очаква се устойчивите, ефикасни и професионално независими статистически системи да предоставят информация от значение за гражданите, предприятията и ръководните кадри на страните, която да им позволи да вземат решения на базата на солидна информация. Страните, *inter alia*, обменят информация и експертни знания и развиват сътрудничеството си, като вземат предвид вече натрупания опит.

Сътрудничеството има за цел:

- а) постепенно хармонизиране на статистическите системи на двете страни;

- б) фино настройване на обмена на данни между страните, като се взема предвид прилагането на съответните международни методики;
 - в) увеличаване на професионалните възможности на работещите в областта на статистиката, което да им позволи да прилагат необходимите статистически стандарти;
 - г) насърчаване на обмена на опит между страните по отношение на разработването на статистическо ноу-хау.
2. Сътрудничеството може да включва, *inter alia*, конкретни програми и проекти, приети по взаимно съгласие, както и диалог, сътрудничество и инициативи по теми от общ интерес на двустранно или многостранно равнище.

ДЯЛ IX

ИНСТИТУЦИОНАЛНА РАМКА

ЧЛЕН 43

Други споразумения

1. Отменя се Рамковото споразумение за търговия и сътрудничество между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Република Корея, от друга, подписано в Люксембург на 28 октомври 1996 г. и влязло в сила на 1 април 2001 г.
2. Настоящото споразумение актуализира и заменя горепосоченото споразумение. Позоваването към горепосоченото споразумение във всички други споразумения между страните се разбира като позоваване на настоящото споразумение.
3. Страните могат да допълват настоящото споразумение, като сключват специфични споразумения за всяка област на сътрудничество, попадаща в неговия обхват. Подобни специфични споразумения представляват неразделна част от цялостните двустранни отношения, уредени от настоящото споразумение, и са част от една обща институционална рамка.

4. Съществуващите споразумения, засягащи специфични области на сътрудничество, които попадат в обхвата на настоящото споразумение, също се считат за част от цялостните двустранни отношения, ръководени от настоящото споразумение, и за част от една обща институционална рамка.

ЧЛЕН 44

Съвместен комитет

1. По силата на настоящото споразумение страните създават Съвместен комитет, съставен от представители на членовете на Съвета на Европейския съюз и представители на Европейската комисия, от една страна, и от представители на Република Корея, от друга страна.
2. В Съвместния комитет се провеждат консултации за улесняване на изпълнението и за постигане на общите цели на настоящото споразумение, както и за запазване на цялостната съгласуваност в отношенията и за осигуряване на доброто функциониране на всяко друго споразумение между страните.
3. Съвместният комитет:
 - а) осигурява правилното действие на настоящото споразумение;

- б) наблюдава развитието на цялостните отношения между страните по споразумението;
- в) при необходимост иска информация от комитети или други органи, създадени по силата на други споразумения, попадащи в общата институционална рамка, и разглежда всички доклади, изпратени от тях;
- г) обменя становища и прави предложения по всички въпроси от общ интерес, включително бъдещите действия и наличните за тяхното осъществяване ресурси;
- д) определя приоритети в съответствие с целите на настоящото споразумение;
- е) търси подходящи методи за предотвратяване на проблеми, които биха могли да възникнат в области, обхванати от настоящото споразумение;
- ж) разрешава всички спорове, възникващи при прилагането или тълкуването на настоящото споразумение, чрез консенсус в съответствие с член 45, параграф 3;
- з) разглежда всички сведения, представени от страна по споразумението, за неизпълнение на задължения, и провежда консултации с другата страна за намиране на приемливо за двете страни решение в съответствие с член 45, параграф 3.

4. Съвместният комитет обикновено провежда едно заседание годишно, последователно в Брюксел и Сеул. Извънредни заседания на комитета се провеждат по искане на една от страните. Съвместният комитет се председателства от всяка от страните последователно. Комитетът обикновено заседава на равнище висши служители.

ЧЛЕН 45

Ред и условия на прилагането

1. Страните приемат всички общи или специфични мерки, необходими за изпълнение на задълженията им по настоящото споразумение, и осигуряват спазването на целите, формулирани в настоящото споразумение.
2. Прилагането на споразумението се извършва чрез консенсус и диалог. Ако обаче има разминаване в гледищата относно прилагането или тълкуването на настоящото споразумение, всяка от страните се допитва до Съвместния комитет.
3. Ако една от страните счита, че другата страна не е изпълнила задълженията си по настоящото споразумение, тя може да предприеме подходящи мерки в съответствие с международното право. Преди да направи това, освен в особено неотложни случаи, страната представя всички необходими сведения на Съвместния комитет за задълбочено проучване на положението. Страните провеждат консултации в рамките на Съвместния комитет и ако и двете страни са съгласни, консултациите могат да бъдат улеснявани от посредник, назначен от Съвместния комитет.

4. В особено неотложни случаи другата страна незабавно се нотифицира за предприетите мерки. По искане на другата страна се провеждат консултации в продължение на максимум двадесет (20) дни. След изтичане на този срок мерките влизат в сила. В такъв случай другата страна може да поиска арбитраж в съответствие с член 46, за да се разгледа даден аспект от мерките или основанието за тях.

ЧЛЕН 46

Процедура за арбитраж

1. Арбитражният съд се състои от трима (3) арбитри. Всяка страна излъчва по един арбитър, а Съвместният комитет, по искане на една от страните по арбитража, назначава съответно трети арбитър в срок от четиринадесет (14) дни. Когато една от страните излъчи арбитър, тя незабавно нотифицира другата страна за това в писмена форма по дипломатически канали. Решението на арбитрите се взема с мнозинство. Арбитрите полагат усилия да достигнат до решение възможно най-бързо и във всички случаи не по-късно от три (3) месеца от датата на назначаването си. Съвместният комитет договаря в подробности процедурите за бързо провеждане на арбитража.
2. Всяка страна по спора е длъжна да предприеме необходимите мерки за изпълнение на решението на арбитрите. При поискване арбитрите издават препоръки за начина на изпълнение на тяхното решение с цел възстановяване на баланса от права и задължения по настоящото споразумение.

ДЯЛ X

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 47

Определение

За целите на настоящото споразумение терминът „страните“ означава Европейският съюз или неговите държави-членки, или Европейският съюз и неговите държави-членки съгласно съответните им правомощия, от една страна, и Република Корея, от друга страна.

ЧЛЕН 48

Национална сигурност и разкриване на информация

Нищо в настоящото споразумение не задължава която и да е от страните по него да предоставя информация, чието разкриване би противоречало на основните ☐ интереси в областта на сигурността.

ЧЛЕН 49

Влизане в сила, срок и прекратяване

1. Настоящото споразумение влиза в сила на първия ден от месеца, следващ датата, на която страните са се нотифицирали взаимно за приключването на необходимите за целта правни процедури.
2. Независимо от параграф 1, настоящото споразумение се прилага на временна основа до влизането му в сила. Временното прилагане започва на първия ден от първия месец след датата, на която страните са се нотифицирали взаимно за приключването на необходимите процедури.
3. Настоящото споразумение се сключва за неопределен срок. Всяка от страните може да нотифицира писмено другата страна за намерението си да денонсира настоящото споразумение. Денонсирането поражда действие шест месеца след нотификацията.

ЧЛЕН 50

Нотификации

Нотификациите, направени в съответствие с член 49, се изпращат съответно до генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз и до Министерството на външните работи и търговията на Република Корея.

ЧЛЕН 51

Декларации и приложения

Декларациите и приложенията към настоящото споразумение представляват неразделна част от него.

ЧЛЕН 52

Териториално прилагане

Настоящото споразумение се прилага, от една страна, на териториите, на които се прилага Договорът за Европейския съюз, и съгласно условията, предвидени от този договор, а от друга страна — на територията на Република Корея.

ЧЛЕН 53

Автентични текстове

Настоящото споразумение е съставено в два еднообразни екземпляра на английски, български, гръцки, датски, естонски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, чешки, шведски и корейски език, като всички текстове са еднакво автентични.